

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 10^ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Ε.Π.Δ.Θ. ΔΙΚΕ
15/02/2022
Ωρα 12:30
ΚΑΡΥΤΣΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ
ΔΙ. ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Αποτελούμενο από τις: Ειρήνη Δάσκα, Εφέτη Δ.Δ., που άσκησε καθήκοντα Προέδρου επειδή κωλύονταν οι Πρόεδροι και οι αρχαιότεροι της δικαστές, Παναγιώτη Καραλή και Σταυρούλα Μιχαλοπούλου (Εισηγήτρια), Εφέτες Δ.Δ. και γραμματέα την Όλγα Καραγιάννη, δικαστική υπάλληλο

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Δεκεμβρίου 2021 για να δικάσει την με ημερομηνία κατάθεση 9-12-2019 έφεση (αριθ. καταχ. ΕΦ 73/8-1-2020),

του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (e-ΕΦΚΑ), ως οιονεί καθολικός διάδοχος του ΝΠΔΔ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που εδρεύει στην Αθήνα, και παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο ~~ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗ~~, σύμφωνα με την από 9-12-2021 έγγραφη δήλωση του άρθρου 133 παρ.2 ΚΔΔ, την οποία κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου

κατά της ~~ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΤΖΗ~~, κατοίκου Αχαρνών Αττικής ~~ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΤΖΗ~~, η οποία παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο Σπυριδούλα Καλαποθάκη, σύμφωνα με την από 9-12-2021 έγγραφη δήλωση του άρθρου 133 παρ.2 ΚΔΔ, την οποία κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο μελέτησε τη δικογραφία
και σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής

Αριθμός απόφασης: 93/2022

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, για την οποία δεν απαιτείται καταβολή παραβόλου ζητείται παραδεκτός η εξαφάνιση της 10059/2020 οριστικής απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή έγινε δεκτή προσφυγή της ήδη εφεσίβλητης κατά των 10594/5.6.2013 και 10595/5.6.2013 αποφάσεων της Διευθύντριας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Συντάξεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με τις οποίες διακόπηκε, από 1.11.2011, η καταβολή σε αυτήν σύνταξης βαριάς αναπηρίας, κύριας και επικουρικής από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και το ΕΤΕΑ (πρώην ΕΤΕΑΜ), αντιστοίχως, ελλείψει συντάξιμου ποσοστού αναπηρίας

2. Επειδή, το άρθρο 28 παρ. 4 και 5 του α.ν. 1846/1951 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (Α' 179), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 27 παρ. 1 του ν. 1902/1990 (Α' 138) και, ακολούθως, από το άρθρο 12 παρ. 3 και 4 του ν. 1976/1991 (Α' 184), ορίζει ότι: «1. ... 4. α) Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα για σύνταξη λόγω αναπηρίας, αν έγινε ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 του παρόντος ... β) ... 5. α) Ο ασφαλισμένος θεωρείται βαριά ανάπηρος αν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, ετήσιας τουλάχιστον διάρκειας κατά ιατρική πρόβλεψη, δεν μπορεί να ~~κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες και τη μόρφωσή του περισσότερο από το ένα πέμπτο (1/5) του ποσού που συνήθως κερδίζει σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης.~~ β) Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος, αν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, διάρκειας ενός έτους το λιγότερο κατά ιατρική πρόβλεψη, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική του απασχόληση, περισσότερο από το ένα τρίτο (1/3) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης. γ) Ο ασφαλισμένος θεωρείται μερικά ανάπηρος αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, μεταγενέστερης της υπαγωγής του στην ασφάλιση, εξάμηνης το

λιγότερο κατά ιατρική πρόβλεψη διάρκειας, δεν μπορεί να κερδίζει από εργασία που ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική του απασχόληση, περισσότερο από το μισό (1/2) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια περιφέρεια και επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος της ίδιας μόρφωσης δ) ...

ε) Με κανονισμό, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, προκαθορίζεται με εκατοστιαία αναλογία, σύμφωνα με τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης, το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή πνευματική εξασθένηση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων... στ) Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της αναπηρίας σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ', το ποσοστό αναπηρίας που οφείλεται σε ιατρικά κριτήρια μπορεί να αυξηθεί και μέχρι 17 ποσοστιαίες μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας. ζ) Εφ' όσον ο ασφαλισμένος κρίνεται βαριά ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου α' δικαιούται σύνταξη ίση με την οριζόμενη κατά το άρθρο 29 παρ. 1 του παρόντος νόμου. Εφ' όσον ο ασφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου β', δικαιούται τα τρία τέταρτα (3/4) της σύνταξης αυτής και εφ' όσον κρίνεται μερικά ανάπηρος κατά την έννοια του ανωτέρω εδαφίου γ', δικαιούται το μισό (1/2) της σύνταξης αυτής. ...».

3. Επειδή, τέλος, ο ν. 997/1979 «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών και ετέρων τινών διατάξεων» (Α' 287), ο οποίος εφαρμόζεται αντιστοίχως και στις πράξεις του ΕΤΕΑ και ήδη ΕΤΕΑΕΠ [σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 παρ.3, 36 παρ. 1 και 47 παρ. 1 του ν. 4052/2012 (Α' 41), σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 6 παρ. 3 και 18 του ν. 3029/2002 (Α' 160) και 6 παρ. 5 του ν. 1358/1983 (Α' 64)], ορίζει στο άρθρο 5 παρ. 2 ότι: «Ο ησφαλισμένος παρά τω Ταμείω δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν μετά την έναρξιν λειτουργίας του Ταμείου, έτυχε συντάξεως λόγω αναπηρίας εκ του ΙΚΑ ή ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως αυτού και εππραγματοποίησε 700 ημέρας εργασίας ...» και στο άρθρο 6, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με την παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 1539/1985 (Α' 64),

ότι: «Η κρίση του αρμόδιου, για την αναγνώριση δικαιώματος σε σύνταξη αναπηρίας, οργάνου του ΙΚΑ ή άλλου φορέα κύριας ασφάλισης, ως προς το βαθμό της αναπηρίας και τη χρονική της διάρκεια είναι υποχρεωτική και για τα αρμόδια για την αναγνώριση δικαιώματος σε σύνταξη από το ΙΚΑ-TEAM όργανα του ΙΚΑ». Εξάλλου, στο άρθρο 41 του ν. 4052/2012 ορίζεται ότι: «Οι ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑ δικαιούνται σύνταξης, εφόσον θεμελιώνουν αντίστοιχο δικαίωμα συνταξιοδότησης στον φορέα κύριας ασφάλισής τους για την αυτή αιτία και έχουν συμπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου που προβλέπει η νομοθεσία του αντίστοιχου φορέα κύριας ασφάλισής τους, καθώς και η γενικότερη νομοθεσία, όπως εκάστοτε ισχύουν. ...». Από τις προεκτεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης στους ασφαλισμένους του ΕΤΕΑ και ήδη ΕΤΕΑΕΠ είναι να έχει προηγουμένως απονεμηθεί σε αυτούς κύρια σύνταξη από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ήδη ΕΦΚΑ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης (πρβλ. ΣτΕ 2003/2014, 2043/2009, 667/2008, 1691/2003 επταμ.). Περαιτέρω, για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης λόγω αναπηρίας, τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ-TEAM, μετέπειτα ΕΤΕΑΜ, στη συνέχεια ΕΤΕΑ και ήδη ΕΤΕΑΕΠ – άρα και τα δικαστήρια της ουσίας αν η υπόθεση αχθεί ενώπιόν τους – δεσμεύονται ως προς τον βαθμό αναπηρίας του ασφαλισμένου και τη διάρκειά της από την κρίση των αρμοδίων οργάνων του φορέα κύριας ασφάλισης για τη χορήγηση ή μη κύριας σύνταξης και δεν μπορούν να αποστούν από αυτήν (πρβλ. ΣτΕ 1225/2012, 354, 2940/2009, 2169/2007). Η επικουρική σύνταξη, δηλαδή, έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα έναντι της κύριας, υπό την έννοια ότι η επικουρική καταβάλλεται για όσο χρόνο καταβάλλεται η κύρια σύνταξη, της οποίας την έκδοση και την τύχη ακολουθεί (πρβλ. ΣτΕ 3422/2017 επταμ., 2003/2014, 4028/2009, 1691/2003 επταμ.).

4.Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η εφεσίβλητη γεννήθηκε το έτος 1958 και πραγματοποίησε στην κύρια ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 5.023 ημέρες εργασίας, κατά το χρονικό διάστημα από τον 10ο/1979 έως τον 4ο/2009, ασκώντας το

επάγγελμα της γαζώτριας. Με τις 7181 και 7182/31.3.2011 αποφάσεις της Διευθύντριας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Συντάξεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατόπιν της 88/12.1.2011 γνωμάτευσης της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής (ΑΥΕ) του εν λόγω Υποκαταστήματος, χορηγήθηκε στην εφεσίβλητη κύρια και επικουρική, αντιστοίχως, σύνταξη βαριάς αναπηρίας από κοινή νόσο, με ποσοστό ασφαλιστικής αναπηρίας 80% και ποσό ίσο με της πλήρους σύνταξης, για το χρονικό διάστημα από 23.4.2009 έως 31.10.2011. Με την εν λόγω γνωμάτευση η ως άνω Επιτροπή είχε αποφανθεί ότι η εφεσίβλητη παρουσίαζε: «Ριζική μαστεκτομή (ΔΕ) στα πλαίσια κακοήθους φυλλοειδούς όγκου (1.1.2009) μετά λεμφαδενικού καθαρισμού» και είχε προσδιορίσει το ποσοστό της ανατομοφυσιολογικής της βλάβης σε ποσοστό 80% για το χρονικό διάστημα από 22.10.2009 έως 31.10.2011. Ακολούθως, προκειμένου να κριθεί η περαιτέρω παράταση της συνταξιοδότησής της, η εφεσίβλητη παραπέμφθηκε προς ιατρική εξέταση ενώπιον της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής (ΑΥΕ) του ΚΕ.Π.Α. Νέας Φιλαδέλφειας, η οποία διαπίστωσε με την 09905/2012/4634/31.8.2012 γνωμάτευση τις εξής παθήσεις: «φυλλοειδές κυστεοσάρκωμα ΔΕ μαστού χειρουργηθέν ΔΕ- ΑΚΘ μαστεκτομή 2009- λειομύωμα ελάσσονος πυέλου χειρουργηθέν 11-2011 με ολική υστερεκτομή μετά των εξαρτημάτων» και προσδιόρισε το ποσοστό της ανατομοφυσιολογικής της βλάβης σε 40% για το χρονικό διάστημα από 1.11.2011 έως 31.10.2012. Τελικά, η Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή (ΒΥΕ) ΚΕ.Π.Α. του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Συντάξεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώπιον της οποίας προσέφυγε η ανωτέρω ασφαλισμένη, διαπίστωσε με την 09905/2012/8667/12.12.2019 γνωμάτευση τις εξής παθήσεις: «Ριζική τροποποιημένη μαστεκτομή ΔΕ και λεμφαδενικός καθαρισμός το 2009- ακολούθησε χημειοθεραπεία (ΧΜΘ) – ΑΚΘ–λειομύωμα ελάσσονος πυέλου τον 11ο/2011 – ολική υστερεκτομή μετά των εξαρτημάτων» και προσδιόρισε επίσης το ποσοστό της ανατομοφυσιολογικής βλάβης σε 40%, για το χρονικό διάστημα από 1.11.2011 έως 31.10.2013, επικυρώνοντας δε την παραπάνω γνωμάτευση της ΑΥΕ ως προς το ποσοστό της αναπηρίας και αναθεωρώντας αυτήν ως προς το κρίσιμο χρονικό διάστημα. Κατόπιν τούτων, η Διευθύντρια του

Αριθμός απόφασης: 93/2022

ανωτέρω Υποκαταστήματος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξέδωσε την 10594/5.6.2013 απόφασή της, με την οποία, αφού συνεκτίμησε την ανωτέρω γνωμάτευση, τα κριτήρια αγοράς εργασίας και κοινωνικά κριτήρια, προσδιόρισε το ποσοστό αναπηρίας αυτής σε 40% για το χρονικό διάστημα από 1.11.2011 έως 31.10.2013 και διέκοψε τη σύνταξη της ασφαλισμένης από 1.11.2011, ελλείψει συντάξιμου ποσοστού αναπηρίας. Περαιτέρω, με την 10595/5.6.2013 απόφαση του ιδίου οργάνου διακόπηκε από 1.11.2011 και η επικουρική σύνταξη, κατ' επίκληση της προμνησθείσας 10594/5.6.2013 απόφασης. Κατά των ως άνω αποφάσεων της Διευθύντριας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ η εφεσίβλητη άσκησε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών ζητώντας την ακύρωσή τους ισχυριζόμενη ότι το ασφαλιστικό όργανο δεν συνεκτίμησε, κατά την εξέταση του αιτήματός της περί παράτασης χορήγησης της σύνταξης αναπηρίας, τα κοινωνικά κριτήρια ή κριτήρια περί αγοράς εργασίας καθώς και τη σοβαρότητα της κατάστασης της υγείας της, προκειμένου να κριθεί ο βαθμός της βιοποριστικής της ικανότητας και να τύχει αύξησης του ανωτέρω καθορισθέντος ποσοστού αναπηρίας της. Ειδικότερα, ισχυρίστηκε ότι, κατά τα τέλη του έτους 2008, διαγνώσθηκε κακοήθης όγκος και κατέστη αναγκαίο να υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση (μαστεκτομή). Για τον λόγο αυτό στις 14.1.2009 εισήλθε στο Ειδικό Αντικαρκινικό Νοσοκομείο «ΜΕΤΑΞΑ», για να χειρουργηθεί, ακολούθως, υποβλήθηκε για ενάμιση μήνα σε ακτινοθεραπείες, ενώ, ήδη, η κατάσταση της υγείας της δεν έχει βελτιωθεί από το προηγούμενο διάστημα, κατά το οποίο ελάμβανε σύνταξη αναπηρίας. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της, επικαλέσθηκε και προσκόμισε πρωτοδίκως, μεταξύ άλλων: α) το από 26.3.2012 ιατρικό πιστοποιητικό του Διευθυντή του Β' Ογκολογικού Τμήματος του Ειδικού Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Πειραιά «ΜΕΤΑΞΑ», στο οποίο αναφέρεται ότι η προσφεύγουσα πάσχει από Ca δεξιού μαστού, ένεκα του οποίου υποβλήθηκε σε μαστεκτομή τον 1ο/2009, επακολούθησε ακτινοθεραπεία κατά το διάστημα από τον 2ο/2009 έως τον 4ο/2009, ότι κατά την τακτική εξέταση τον 7ο/2011 διαπιστώθηκε όγκος μήτρας και συνεστήθη να υποβληθεί σε ολική υστερεκτομή μετά των εξαρτημάτων, η οποία πραγματοποιήθηκε τον 10ο/2011 και ότι η ιστολογική εξέταση έδειξε ότι ο

όγκος αφορούσε λειομύωμα, β) το από 9.3.2012 ιατρικό πιστοποιητικό του Διευθυντή του Γυναικολογικού Τμήματος του ανωτέρω Νοσοκομείου, στο οποίο αναφέρεται ότι στις 27.10.2011 η ως άνω ασφαλισμένη υποβλήθηκε σε ολική υστερεκτομή μετά των εξαρτημάτων, λόγω όγκου μήτρας που προοδευτικά αυξανόταν σε μέγεθος και ότι η τελική ιστολογική εξέταση έδειξε ότι αφορούσε λειομύωμα, γ) το από 20.11.2011 ιατρικό σημείωμα για το ΙΚΑ, δ) το από 20.10.2011 ενδοκολπικό υπερηχογράφημα ελάσσονος πυέλου, ε) τις από 5.2.2009 και 14.11.2011 εκθέσεις ιστολογικής εξέτασης του ανωτέρω Νοσοκομείου και στ) το από 2.11.2011 εξιτήριο από το εν λόγω Νοσοκομείο. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφασή του έκανε δεκτή την προσφυγή της εφεσίβλητης, αποφαινόμενο ότι αυτή κατά το χρονικό διάστημα από 1.11.2011 έως 31.10.2013, ήταν ανάπηρη, κατά την έννοια του εδ. γ' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, με ποσοστό ασφαλιστικής αναπηρίας 57%.

5.Επειδή με την κρινόμενη έφεση ζητείται η εξαφάνιση της εκκαλούμενης ως ασφαλισμένης, προβάλλοντας ότι εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά.

6. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με τις διατάξεις που παρατέθηκαν και ερμηνεύθηκαν κατά τα ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη: α) το είδος, τη φύση και τη βαρύτητα των παθήσεων της εφεσίβλητης, σε συνδυασμό με το ποσοστό της ανατομοφυσιολογικής βλάβης που αυτές της προσδίδουν (40%), όπως αυτό προσδιορίστηκε με την προμνησθείσα 09905/2012/8667/12.12.2012 γνωμάτευση (γνωστοποίηση αποτελέσματος πιστοποίησης αναπηρίας) της ΒΥΕ του ΚΕ.Π.Α. του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Απονομής Συντάξεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η οποία με το προεκτεθέν περιεχόμενο παρίσταται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, και είναι, συνεπώς, δεσμευτική για το Δικαστήριο τούτο, παρά τα αντιθέτως προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι σε αυτήν περιγράφεται ειδικώς τα δεδομένα των παθήσεων της και διατυπώνεται συγκεκριμένη κρίση για το ποσοστό της ανατομοφυσιολογικής της βλάβης από τις παθήσεις αυτές,

β) την επαγγελματική της ειδικότητα (γαζώτρια), η οποία, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ενόψει της χειρωνακτικής και βαριάς της φύσης απαιτεί πολύωρη παραμονή σε καθιστική στάση και επίδειξη ιδιαίτερης προσοχής, επομένως προϋποθέτει ικανοποιητική κατάσταση της σωματικής υγείας, ήτοι απαιτήσεις, στις οποίες η εν λόγω ασφαλισμένη λόγω των ανωτέρω παθήσεων δυσκολεύεται να ανταποκριθεί, γ) την ηλικία της κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα (54-55 ετών), η οποία σε συνδυασμό με τις παθήσεις της και την επίπονη φύση της εργασίας της, προκαλεί κάμψη των σωματικών της δυνάμεων και δεν μπορεί να θεωρηθεί ιδιαιτέρως παραγωγική, δ) το επίπεδο των γραμματικών της γνώσεων ως αποφοίτου δημοτικού, και ε) τις συνθήκες αγοράς εργασίας στην περιοχή της Αττικής που, κατά τα κοινώς γνωστά, δεν είναι ιδιαίτερα ευνοϊκές για άτομα προχωρημένης ηλικίας με προβλήματα υγείας, κρίνει, ενόψει του ότι η ασφαλιστική αναπηρία καθορίζεται επί τη βάση του ανωτέρω συνολικού ποσοστού ιατρικής αναπηρίας, το οποίο μπορεί να αυξηθεί έως 17 ποσοστιαίες μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας, ότι η ασφαλιστική αναπηρία της εφεσίβλητης κατά την ένδικη χρονική περίοδο ανερχόταν σε ποσοστό 57%, ήτοι αυτή δεν είχε τη δυνατότητα, κερδίζει από εργασία που να ανταποκρίνεται στις δυνάμεις, τις δεξιότητες, τη μόρφωση και τη συνηθισμένη επαγγελματική της απασχόληση, περισσότερο από το ένα δεύτερο (1/2) του ποσού που συνήθως κερδίζει στην ίδια επαγγελματική κατηγορία σωματικά και πνευματικά υγιής άνθρωπος, ούτε είχε τη δυνατότητα, λόγω του είδους των παθήσεων της και της ηλικίας της να προσαρμοστεί σε άλλο παρεμφερές επάγγελμα. Ενόψει των ανωτέρω, δικαιούται να λάβει κύρια και επικουρική σύνταξη μερικής αναπηρίας, για το χρονικό διάστημα από 1.11.2011 έως 31.10.2013, όπως ορθώς κρίθηκε και με την εκκαλούμενη απόφαση, απορριπτομένων ως αβασίμων των λόγων της έφεσης.

7. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη έφεση, ενώ, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί το εκκαλούν από τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης (άρθρο 275 παρ. 7 εδ. δ' του ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την έφεση.

Απαλλάσσει το εκκαλούν από τα δικαστικά έξοδα.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 27 Δεκεμβρίου 2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΟΥΣΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΣΚΑ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, με την εξής σύνθεση: Λουκία Σκουρολιάκου, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Ειρήνη Δάσκα και Σταυρούλα Μιχαλοπούλου, Εφέτες Δ.Δ. και Γραμματέα Δ.Δ. την Θέκλα Μανδρέκα λόγω αναρρωτικής αδείας της Γραμματέως Δ.Δ. Όλγας Καραγιάννη, απόντων των διαδίκων, στις 14-1-2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΛΟΥΚΙΑ ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΥ

ΘΕΚΛΑ ΜΑΝΔΡΕΚΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΙΛΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα 9/2/2022
Η..... Γραμματέας
Θέκλα Μανδρέκα

